

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/123/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316010285
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6316010285.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 22.11.2016 sťažnosť obvinenej T. Q. proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo 14.11.2016, sp. zn. 1T/121/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvinenej T. Q., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd na neverejnom zasadnutí konanom v zmysle § 238 ods. 3 Tr. por., podľa § 79 ods. 2, 3 Tr. por. po výsluchu zamietol žiadosť obvinenej T. Q., ktorou sa domáhala prepustenia z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. neprijal jej písomný sľub a jej väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podala obvinená sťažnosť, ktorú následne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. Argumentovala v podstate tým, že pre vzatie do väzby musia existovať predpoklady, a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby. Má za to, že v posudzovanej veci neexistuje žiadny procesne spôsobilý dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné hovoriť o dôvodnom podozrení, že skutky uvedené v bode 1 až 3 obžaloby sa stali, resp. že ich spáchala obvinená.

V ďalšom poukázala na to, že väzba je výnimočným opatrením, ktorý má byť vnímaný ako prostriedok ultima ratio. Nariadenie väzby by sa malo využívať len v absolútne nevyhnutných prípadoch a túto treba nahradiť inými inštitútmi spolu s primeranými povinnosťami a obmedzeniami.

Z týchto dôvodov navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci tak, že ju prepustí z väzby na slobodu, prípadne nahradí väzbu písomným sľubom, alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd na podklade sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že okresný súd - na rozdiel od obhajoby, postupoval v súlade so zákonom, keď naďalej obmedzil osobnú slobodu obvinenej. Okresný súd totiž v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por., v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne uviedol všetky skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Vzhľadom k tomu, že odôvodnenie sťažovateľom napadnutého uznesenia spĺňa parametre dostatočného a zákonného odôvodnenia, krajský súd na závery okresného súdu len odkazuje, keďže sa s nimi v celom rozsahu stotožnil a tieto si osvojil.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania totiž vyplynulo až kvalifikované podozrenie, že obvinená sa skutočne dopustila úmyselného zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a iné spôsobom ako je uvedený v bodoch 1 až 3 podanej obžaloby, čo dokumentuje splnenie základnej materiálnej podmienky na jej väzbu. Zo spisového materiálu, ktorý sa viaže k osobe obvinenej, je zrejmá povaha, spoločenská nebezpečnosť i rozsah protispoločenského konania.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, v súčasnom súdnom štádiu trestného stíhania, je dôvodná obava, že ponechaním obvinenej na slobode, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, je dôvodná obava, že by konala spôsobom, ktorý predpokladá ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., pre ktorý bola oprávnená obmedzená jej osobná sloboda uznesením Okresného súdu Brezno z 29.06.2016, sp. zn. 0Tp/34/2016v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.07.2016, sp. zn. 5Tpo/42/2016.

Od ostatného rozhodnutia, týkajúceho sa väzby, podľa zistenia krajského súdu nedošlo k žiadnym zásadným zmenám a dôvody väzby u obvinenej naďalej trvajú v takej intenzite, že v tomto štádiu trestného konania nie je možné ju nahradiť substitučnými inštitútmi, ktorých použitie sa vehementne dožadovala sťažovateľka. Z výpovedí poškodených, svedkov, konfrontácií, rekognícií a ďalších dôkazov totiž vyplynulo dôvodné podozrenie, že obvinená voči poškodeným konala spôsobom, ako je uvedený v bodoch 1 až 3 obžaloby.

Krajský súd tak tiež dospel k záveru, že naďalej pretrváva dôvodná obava, že obvinená v prípade prepustenia na slobodu bude konať spôsobom predpokladaným ustanovením § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Za najprísnejší trestný čin obvinenej hrozí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky až 8 rokov. Opäť treba zdôrazniť, že obvinená bola od roku 2005 doposiaľ 7-krát súdne trestaná, vždy pre majetkovú trestnú činnosť, pričom 26.02.2015 bola podmienene prepustená z výkonu 5-ročného trestu odňatia slobody, a teda prejednávanej trestnej činnosti sa dopustila v skúšobnej dobe podmienene prepustenia.

Nakoniec konštatuje, že okresný súd správne neprijal písomný sľub obvinenej, ani nenahradil jej väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, keďže tieto substitučné inštitúty vzhľadom na charakter trestnej činnosti a osobu obvinenej tiež nepovažoval za dostatočné. Keďže sťažnosť obvinenej bola v celom rozsahu nedôvodná, krajský súd potom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.